

Uspjeh je putovanje

Razmišljanja i savjeti trenerice za podizanje kvalitete života

Rajna Banovac

Svi bi mi željeli biti uspješni ljudi, ali često uspjeh poistovjećujemo s „imati više novca“. Da bismo uopće bili sposobni imati više novca ili bilo kojeg drugog materijalnog oblika koji nam pripada, mi se prvenstveno trebamo razviti u osobe koje su spremne za primitak. Može se dogoditi da dobijemo nešto što nismo zaslužili, primjerice, nasljedstvo, dobitak na lotu ili da pronađemo izgubljene novčanice na pločniku. Onim ljudima koji smatraju da nešto zaslužuju, a nisu poradili na vlastitim vrijednostima, neočekivani dobitak naprosto će skliznuti iz ruku i oni će ostati ono što su oduvijek bili – osoba u stalnoj potrebi.

Po čemu se razlikuju ljudi koji vode uspješan život – makar ničiji život nije savršen! – od onih koji se nalaze u stalnom „problematičnom“ stanju?

Kao prvo, uspješni ljudi pronalaze svoj veliki ZAŠTO. Zašto im je važno uspjeti na nekom životnom području? Treba se podsjetiti da uspostavljanje ravnoteže u svim bitnim životnim područjima dovodi do uspjeha i zdravlja, do blagostanja. Ako jedno područje nije u ravnoteži, ubrzo će povući za sobom i druga područja koja su donekle dobro.

Pa zašto se neki ljudi pokreću, traže rješenja, a drugi čekaju i dopuštaju da okolnosti rukovode njihovim životima? Postoji urođeni nagon u čovjeka, a to je da izbjegne bilo koju vrstu neugode ili patnje. Mnogi se ljudi pokrenu tek onda kada dosegnu dno, a manji je broj onih koji rade na svome napretku kada su vremena dobra.

Ako nemamo odgovor na pitanje zašto bismo se trebali pokrenuti, nećemo naći snagu za iskorak. Čak nemamo svoj životni plan. Projekt koji se naziva „moj život“ stavljamo u registar pod

nazivom „neriješeno“, „na čekanju“ ili „odbačeno“. Zato je važno, ukoliko smo nezadovoljni, a dobro znamo što nam to smeta, upitati se: – Zašto? Što je to što me može pokrenuti prema mom uspjehu, prema mom boljem životu? Što će se dogoditi ako ne poduzmem ništa?

Nakon što smo iskreno porazgovarali sami sa sobom i usudili se zaželjeti nešto promijeniti, pojavit će se pitanje: – Kako to ostvariti kad nemam novaca? Za sve je potreban novac.

Točno! Novac u našim životima ima veoma važnu ulogu i ne treba je podcjenjivati, ili sebe smatrati lošom osobom ako razmišljamo o novcu. Kako ćemo imati više novca ako ne razmišljamo o njemu? Ali većina nas ima neugodan osjećaj kada se prisjeti novca i svih računa koje treba platiti. Važno je razumjeti da uspjeh voli novac i da trebamo promijeniti svoj stav prema novcu. Novac je samo valuta, stvar i nikad ne smije biti sam po sebi cilj.

Neuspješni ljudi smatraju da kada bi imali dovoljno novca ili bili bogati, nikad više ne bi trebali raditi. Uspješni ljudi razmišljaju o novcu kao sredstvu koje im omogućuje više stvaranja i umnožavanja vrijednosti. Bogati ljudi nikad ne prestaju raditi. Oni se naprosto dobro osjećaju u povećanju svoga bogatstva. Za razliku od njih, ljudi koji žive u oskudici, mrze novac, a kada ga imaju, nastoje ga se što prije riješiti. Ovi ljudi najčešće rade na slabo plaćenim poslovima i ne usude se išta mijenjati.

Dakle, za uspjeh ili dovođenje u ravnotežu životnih područja, važan je novac, važno je naše zvanje kojemu se posvećujemo. Uspjeh voli stalno usavršavanje životnih i radnih vještina. Da bismo se dobro osjećali u svome životu, u samome sebi, ali i u odnosima s drugima, važno je njegovati stav prema životu. Rad na sebi, na svome osobnom, duhovnom, a time i poslovnom razvoju, nije lagan, možemo reći da je to najteži posao na svijetu. Ali nikad ne možemo ostati bez tog posla, uvijek nam je otvoreno ovo radno mjesto, jer cjeloživotno učenje i usavršavanje neophodno je za bilo koji oblik

uspjeha, pa čak i kad se radi samo o održavanju postojećeg stanja.

Uspješni se ljudi također suočavaju sa svojim sumnjama, strahovima i padovima. Ali za razliku od onih koji to nisu, podižu se i idu naprijed, stalno održavajući vezu sa svojim ZAŠTO. Uspjeh nije autocesta i, poput rijeke, ima mnogo rukavaca u koje se možemo nasukati. Mnogi se od nas ne usude pokušati nešto mijenjati jer se plašimo da bi se mogli zaglaviti ili pogriješiti put. Ali svaka stranputica ima neki prolaz ili mogućnost povratka s kraja slijepice nazad na cestu. Svaki neuspjeh dio je uspjeha jer nam kaže što nije dobro za nas, što nismo činili na način koji je svojstven nama, makar je pokazalo dobre rezultate kod nekog drugog.

Da je život pravocrtan, svima bi nam bilo lako, bila bi ta jedna zajednička i zajamčena formula uspjeha. Nitko nam ne može reći što je dobro za nas i kojim bi putem trebali ići. Do tog odgovora moramo doći sami. Kada kreiramo svoj uspjeh života, on je jedinstven, on je unikat i u njega ugrađujemo sve svoje vrijednosti. Međutim, da bismo došli do tog nivoa, potrebno je osposobiti se i razviti u osobu koja ima više znanja i vještina potrebnih za život.

Problem je u tome što sami malo toga možemo učiniti ili promijeniti. Važno je potražiti okolinu koja razmišlja slično kao mi. Važno je potražiti savjetnika ili učitelja, ili osobu koja je već postigla ono čemu i mi stremimo pa da nam da neke smjernice. Kada znamo definirati ciljeve i vlastite prioritete, osvijestiti vrijednosti od kojih ne odstupamo, kada smo se zaljubili u svoju viziju života kojim želimo živjeti, tada je važno o tome ne pričati onima koji nemaju ciljeve, koji ne sanjaju i koji se ne bave očuvanjem vrijednosti. Vrlo je važno snažno štititi svoj san i vrijednosti od kojih ne odstupamo, kao što su poštenje, marljivost, obitelj, osobni napredak, duhovnost.

Uspješni ljudi postižu napredak jer su prepoznali svoje talente i svoju energiju ne troše na ono što im ne ide i što nije toliko neophodno razvijati. Stoga se okruže ljudima koji znaju ono što

i oni trebaju. Neuspješni ljudi stagniraju jer su stalno usredotočeni na ono što im nedostaje. Kažu da nemaju talenta, znanja, snage, vremena ili novca. Treba spoznati najveću istinu na svijetu, a to je da svatko od nas ima talent. Znanje možemo steći ako želimo učiti, a također imamo i ta nevjerovatna i najvjerojatnije moguća sljedeća 24 sata dnevno, jednako kao većina drugih. Imamo i određenu količinu novca. Bitno je što će svatko od nas učiniti s onim što ima. Oni koji talent ne vide u sebi, nisu ga ni potražili, rade posao koji ne vole, posao koji im oduzima produktivno životno razdoblje, a za to vrijeme njihov talent poput žeravice koju ne raspirujemo, naprosto utrne. To su ujedno ljudi koji su svoje učenje završili završetkom redovnog školovanja.

Mnogi ljudi troše puno vremena u radu, vrlo su marljivi, uglavnom teško rade, ali zaraduju malo. Moguće da se većinu vremena bave sporednim aktivnostima, a za ono što je važno ne ostane im dovoljno vremena.

Kada koristimo svoj talent i sve druge unutrašnje potencijale, ili pametno raspoređujemo vrijeme, tada naš rad više nije tlaka i uvijek pronađemo dovoljno vremena za bitno. Kreativno pristupamo poslu, ostavljamo vrijeme i za osobni život, a usput se počinje stvarati više novca, iako nam on nije primarni cilj. Zamislimo kako je to lijepo, biti neopterećen novcem, ići putem uspjeha neovisno koliko je on u određenom trenutku malen ili velik, a novac nas prati! Upravo onoliko koliko smo sazreli na tom dijelu našega putovanja.

Talent nije dovoljan. Dužina života nije dovoljna ako odugovlačimo. Znanje nije dovoljno ukoliko se ne primjenjuje i ne dijeli. Vještine koje treniramo, itekako nam mogu pomoći u ostvarivanju zamišljenog. Svi smo mi stekli neke vještine, ali pitanje je koliko ih koristimo. Osvrnut ćemo se ovdje na neke tehničke vještine. Primjerice, naučili ste ispravno koristiti se tipkovnicom. Pohađali ste neki od tečajeva koje možete pronaći na internetu ili se upisali na tečaj u instituciji koja se bavi osposobljavanjem budućih daktilografa,

novinara, pisaca, tvorca digitalnog sadržaja, ili bolje rečeno svih onih koji se profesionalno ili u slobodno vrijeme služe tipkovnicom.

Kako autoru sadržaja pomaže umijeće daktilografije? Uzmimo za primjer pisca ili novinara. On ne samo što brže tipka, već je njegov tekst točan. Pisac ne traži slova po tastaturi, već je njegovo tipkanje automatizirana radnja kojom rukovodi podsvijest. Gibanje prstima oblik je prijenosa sadržaja izravno iz mozga prema ekranu (nekad papiru). Kreativno pisanje zahtijeva posvećenost, usredotočenost i ne trpi prekide, ni tehničke, ni iz okoline. Zanimljivo je da se ova vještina vremenom razvija do nepreglednih mogućnosti i može je naučiti svatko. Ostaje zapisana u podsvijesti zauvijek, poput vještine upravljanja automobilom, biciklom ili poput plivanja.

Kako, primjerice, liječniku, naročito psihoterapeutu, pomaže vještina daktilografije, njemu koji često mora zapisati mnoštvo rečenica koje su bitne jer se njegov pacijent konačno otvorio!? Onaj liječnik koji nije ovladao tipkovnicom, mnogo se muči dok upiše tijekom razgovora, gubi nit. Dok on traži slova, druga strana postaje nestrpljiva i ovo se zapisivanje razvlači i postaje neučinkovito. Mala psihička pukotina koja se otvorila u pacijentu, brzo se zatvara. Liječnik gleda stalno u ekran i tipkovnicu, ne stigne motriti reakcije druge strane. A izraz lica ili tijela može govoriti više o stanju osobe nego sama riječ.

Kao što je uspjeh proces, tako je i razvijanje vještina proces. Vještine su neophodne u svakom radu. Mnogo ljudi kada izgubi posao, više ne radi na svojim vještinama ili stjecanju novih znanja. Stoga su tu gdje jesu, isto tako kao i oni koji rade za mala primanja cijeli život. Treba li te ljude sažalijevati i davati im dodatnu novčanu pomoć? Svatko je od nas odgovoran za svoj razvoj, napredovanje i snalaženje u životu. Životne se vještine uče, kao i sve one koje su potrebne za naš rad, pri čemu rad bilo kakav da jest, ako u njega unesemo dozu kreativnosti, tada je

on obnavljajući i donosi više vrijednosti. A kad je tako, novac je neminovna posljedica.

Bob Proctor, učitelj osobnog razvoja rekao je: „Rođeni smo savršeni, ali programirani da griješimo“. Za daljnji uspješan život svima nama potrebno je prihvatiti neka životna načela, kao što su, primjerice: 1) pronadimo svoj najbolji kreativan način kojim ćemo prihodovati i stvarati vrijednost; 2) njegujemo svoj talent, dar koji smo dobili rođenjem, u cilju da pomoću njega lakše pridonosimo i zarađujemo; 3) naučimo i dalje usavršavamo vještine koje su potrebne na osobnom i na poslovnom području; 4) uvijek ćemo nešto pogriješiti, ali nastojmo ne ponavljati pogreške; 5) neprekidno učimo, zadržimo znatiželju i optimizam; 6) suočimo se sa svojim strahovima i drugim psihičkim ometalima; 7) boravimo što više u motivirajućoj okolini; 8) promijenimo predujerenja koja nam ne služe, a naročito uvjerenje da je novac zlo ili da nismo vrijedni zarađivati više; 9) uvijek dajmo više nego što se to od nas traži; 10) poboljšavamo sebe, ne pokušavamo mijenjati druge!

Mnogo je toga potrebno za uspjeh, ali ovdje ćemo se zaustaviti i zaključiti da svaki napredak kreće s prvim malim korakom, pa onda sljedećim, pa sljedećim. Nije potrebno na sadašnjoj točki gdje se nalazimo, zahtijevati od sebe nešto preobimno, što nismo sposobni prihvatiti kao svoje prirodno stanje, nešto za što još nismo razvili kapacitet. Kako na putu uspjeha budemo napredovali, tako ćemo postajati i naprednija verzija sebe. Pa kada govorimo o evoluciji, tada mislimo na evoluciju čovjeka kao duhovnog i kreativnog bića. On se fizički ne treba evoluirati jer je stvoren savršeni. Ima sve ono što čovjek treba imati: tijelo, um, psihu, talente, svijest i impuls života. Ono na čemu svi mi trebamo raditi jeste nadogradnja u strpljenju i razumijevanju kako svijet, život i prirodni zakoni funkcioniraju, a naročito raditi na podizanju svjesnosti o mogućnostima koje imamo. Razvijanjem vlastite osobnosti i podizanjem kompetencija pomažemo i onima koji su uz nas.